

at give de store Præmier har de vakt Interessen for disse Stævner. De har desuden samlet en hel Masse Gøgl ved Dyrskuerne, saa disse bliver rene Folkeforlystelser, hvor Tusinder rejser ind. De tager ogsaa en stor Entré. Det Overskud, de faar ved Dyrskuerne, kan de bruge i deres Planteavl-arbejde, og de gør tillige derved noget, man ikke maa. Den højtærede Minister sagde nemlig, at man ikke maa bruge Statstilskudet til at søge nye Statstilskud paa, og det er i og for sig rigtigt. Men netop ved, at Landboforeningerne faar dette Overskud gennem Dyrskuerne, søger de paa ny Statstilskud. De gør det ganske vist ikke direkte, men dog ad indirekte Vej. De søger derigennem Statstilskud af det Statstilskud, de har faaet i Forvejen.

Jeg haaber derfor, at den højtærede Landbrugsminister ikke vil blive staaende paa det Standpunkt, han nu har indtaget, men at det Krav, der kom frem paa Husmændenes Sendemandsmøde, maa blive hørt, samt at de Regler, der maatte fremkomme ved en Forhandling mellem Landbrugsministeriet, Husmandsforeningerne og ogsaa de politiske Partier, maa blive af en saadan Art, at Husmændene ikke standses i det Planteavlsarbejde, som de har taget saa godt fat paa.

Med Hensyn til Bevillingerne til Husdyrbruget udtalte jeg, at de godt kunde underkastes en Revision, og Landbrugsministeren var i sin Tale inde paa det samme. Det var dog ikke en Revision i den Retning, jeg havde tænkt mig. Den højtærede Minister mente, at der muligvis kunde tages andre Grene af Husdyrbruget ind paa Husdyrloven, og der tænktes sikkert derved paa Staldbedømmelserne. Og det er jo rigtigt, at denne Side af Husmændenes Arbejde hidtil ikke har været paaskønnet eller anerkendt. Jeg mener dog, at man kunde tage dette med ind, uden at man behøvede at forhøje de Tilskud, der var paa Husdyrloven.

Jeg omtalte i min første Tale, at man utvivlsomt uden nogen som helst Skade kunde indskrænke de Bevillinger, der blev givet paa Husdyrloven til Husdyrbruget. Og jeg ved, at jeg dér har ikke saa faa Meningsfæller indenfor den højtærede Ministers eget Parti. Det maa, som jeg tidligere har sagt, ikke være saaledes, at fordi disse Beløb nu en Gang er kommet ind paa Finansloven, skal de blive ved at staa der, og der maa ikke røres ved dem. Naar de har opfyldt den Opgave, som de er sat ind for, er der ikke nogen Grund til, at man ikke tager dem bort. Jeg er tilbøjelig til at tro,

at en Del af disse Beløb, der staaar paa Finansloven som en Følge af Husdyrloven, kan nedskrives og muligvis bruges til andre og bedre Formaal.

I en anden Sag, som jeg fremdrog, mente den højtærede Landbrugsminister, at jeg var kommet frygtelig galt af Sted. Ved den Beretning, der var afgivet af Hede-kommissionen, mente den højtærede Minister, at vi selv havde givet Kontorchef H. C. Larsen Lejlighed til at offentliggøre sit Indlæg andetsteds. Men det passer aldeles ikke. Den højtærede Landbrugsminister henviste til en Udtalelse, der findes i Kommissionens Beretning Side 12. Det, der blev givet Kontorchef H. C. Larsen Tilladelse til, var imidlertid at lade aftrykke sine Forslag i Beretningen fra Statens Planteavlskommission, hverken mere eller mindre. Men det lille Værk, som blev udgivet af Kontorchefen, er af en saadan Karakter, at det ikke kan være en almindelig Afskrivning af Forslagene; og hvis den højtærede Minister havde set sig en lille Smule for, vilde han allerede af Forslagets Titel have set, at det er noget andet og mere end et almindeligt Aftryk af Forslagene, og det var dette sidste, som hele Kommissionen gav Kontorchefen Lejlighed til.

Kontorchef H. C. Larsen skriver: Grundforbedringskommissionen, et Indlæg. Det er et Indlæg i en Strid; men det fremkommer efter, at Kommissionen har afsluttet sit Arbejde og ikke er i Stand til at svare derpaa. Det omfatter hele Kommissionens Arbejde, og der rettes i det en saa skarp Kritik mod hele dens Arbejde, at jeg ikke synes, Kommissionen kan være tjent dermed. Derfor har jeg fremdraget denne Sag, og jeg vil anmode den ærede Formand for Kommissionen, det ærede Medlem Hr. Pinholt, om, naar han faar Ordet, at udtale sig om, hvorvidt dette Indlæg er paa sin Plads. Jeg mener, det er i høj Grad malplaceret, og jeg synes, den højtærede Minister skulde bruge nogle af sine mange Kræfter til at holde sine Embedsmænd en lille Smule i Ørene.

Jeg kritiserede endvidere, at Bevillingen til Plantningssagen vedblivende figurerer paa Hedeselskabets Budget, skønt Kommissionen enstemmigt havde indstillet — og heroverfor havde selv Kontorchef H. C. Larsen ikke taget Forbehold —, at Bevillingen blev overført til Landbrugsministeriet, saaledes at Landboforeningerne og Husmandsforeningerne gennem deres Sammenslutninger kunde gaa direkte til Ministeriet for at faa Andel i Bevillingen